

Sygn. akt II Kp 234/14

PR E., 3 Ds. 1311/13

POSTANOWIENIE

E., dnia 13 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Elblągu, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Tomasz Piechowiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Iwona Zawada

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Joanny Zadroznej

po rozpoznaniu zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonej Sp. z o.o. (...) w R. adw. A. T.

na postanowienie Prokuratora Rejonowego w Elblągu z dnia 21 maja 2014 r., sygn. akt 3 Ds. 1311/13 o umorzeniu śledztwa

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., 329 § 1 i 2 k.p.k. oraz 330 § 1 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Prokuratorowi Rejonowemu w E. do dalszego prowadzenia.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 maja 2014 r. zatwierdzonym przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. umorzono śledztwo w sprawie dokonanego w okresie od listopada 2010 r. do grudnia 2010 r. w E., z góry powziętym zamiarem doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia własnym mieniem firmę (...) sp. z o. o. z siedzibą w R. w kwocie o znacznej wartości: 291.585,58 zł, z tytułu zawartej umowy najmu maszyn budowlanych w postaci wozideł technologicznych (...) używanych przy budowie drogi ekspresowej (...) na odcinku K. - M., poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru zapłaty za wynajmowane maszyny i wywiązania się z warunków zawartej umowy nr (...), czym działano na szkodę w/w spółki; tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. - wobec braku znamion czynu zabronionego, na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa Prokurator Prokuratury Rejonowej w E. wskazał, że umowa cywilno-prawna zawarta pomiędzy stronami niniejszego postępowania od samego początku była obciążona ryzykiem, jakie niesie za sobą prowadzenie działalności gospodarczej. Ustalona w toku postępowania sytuacja finansowa firmy (...) sp. z o. o. z siedzibą w W., nie wskazuje na zamiar popełnienia czynu zabronionego (postanowienie, k. 498-499).

Powyższe postanowienie zaskarżył pełnomocnik pokrzywdzonej (...) sp. z o. o. z siedziba w R.. Wydanemu postanowieniu zarzucił on obrazę prawa materialnego w szczególności art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. poprzez jego niezastosowanie, błąd w ustaleniach faktycznych mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez uznanie, że G. C. i A. C. nie mieli zamiaru doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, gdy z okoliczności sprawy wynika odmienny wniosek. Co więcej skarżący zarzucił Prokuratorowi obrazę przepisów postępowania, tj. art. 2 § 1 pkt 3 k.p.k., art. 2 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 92 k.p.k., poprzez nierespektowanie podstawowych wartości chronionych zasadą prawdy materialnej, jak również pominięcie bez uzasadnienia szeregu wniosków dowodowych, w szczególności z opinii biegłego z zakresu księgowości. W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w jego ocenie w chwili zaciągania zobowiązania prokurent spółki i jej prezes wiedzieli, że spółka nie

jest w stanie go spełnić, a mimo to wprowadzili w błąd pokrzywdzoną, co do możliwości spłaty. Ponadto skarżący zwrócił uwagę na fakt, że sama informacja z rachunku bankowego spółki wskazuje, że spółka otrzymywała przelewy, co najmniej do dnia 23.12.2010 r. zaś zaprzestała płacenia pokrzywdzonej jak i B. W. od listopada 2010 r. Kolejno skarżący podniósł, że postępowanie nie dało odpowiedzi co stało się z pieniędzmi, które (...) otrzymało od S. K. S-7 s.c. w P. w okresie od 23.11.2010 r. do końca współpracy i jaką kwotę otrzymała wymieniona spółka w ramach tej współpracy (zażalenie, k. 530).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie, wniesione przez pełnomocnika pokrzywdzonej spółki z o. o. (...) z siedzibą w R. okazało się zasadne i należało je uwzględnić.

W ocenie Sądu, rację ma skarżący, że postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego zostało wydane przedwcześnie, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w należyтым zakresie.

Analiza akt wskazuje, iż Prokurator nie wykonał w sprawie wszystkich możliwych i koniecznych czynności procesowych celem ustalenia, czy zostało popełnione przestępstwo oraz wyjaśnienia zasadniczych okoliczności jego popełnienia, jak i okoliczności sprzyjających jego popełnieniu.

Zgodzić się należy, że skarżącym także, że zgromadzony dotychczas w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na jednoznaczne wypowiedzenie się odnośnie zarzutów stawianych przez pokrzywdzonego w złożonym przez niego zawiadomieniu.

Sąd podziela stanowisko skarżącego, że oskarżyciel publiczny dokonał swobodnej oceny materiału dowodowego. Prokurator nie wykazał należyte, dlaczego bezkrytycznie dał wiarę zeznaniom świadka A. C., zaś w ogóle nie ustosunkował się, co do zeznań R. B. – tj. pracownika pokrzywdzonej spółki. Tym bardziej, że świadek ten w swoich zeznaniach podniósł, że przedstawiciele spółki (...) w osobach A. C. i C. G. wprowadzili go w błąd utrzymując, że należności wobec pokrzywdzonej spółki nie są regulowane, z uwagi na brak płatności ze strony ich kontrahenta S.-K. S7. Okoliczność ta okazała się nieprawdą, ponieważ firma (...) S7 regularnie płaciła swoje zobowiązania i uiściła je w całości. Co więcej, z zeznań tego świadka wynika, że A. C. i C. G. wielokrotnie zapewniali go, że uregulują swoje zadłużenie, jak również, że ich wzajemna współpraca będzie kontynuowana przy okazji innych projektów, po czym nieoczekiwanie doszło z ich strony do zerwania umowy. W ocenie Sądu Prokurator w ogóle nie dokonał analizy niniejszych zeznań pod kątem ewentualnego oszustwa na szkodę (...) sp. z o. o. Tym bardziej, że zeznania te nie są gołosłowne, lecz znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Okoliczność dokonywania regularnych wypłat przez S.-K. S7 na konto (...) wynika z załączonych wydruków z rachunku bankowego. Powyższa okoliczność daje podstawę do twierdzenia, że sytuacja wskazanej firmy była stabilna i mogła ona uregulować swoje zobowiązania wobec kontrahentów. Ponadto wyjaśnienia wymaga co stało się z pieniędzmi przelanymi na konto (...) przez S.-K. S7 oraz dlaczego nagle doszło do zerwania kontraktu pomiędzy (...), a pokrzywdzoną spółką. Ponadto zarówno z zeznań tego świadka jak i z zeznań M. F. wynika, że majątek państwa C. i D. G. jest pokaźny.

Na uwagę zasługują także zeznania świadka T. W. pracownika firmy (...)(...) B. W. Stacja Paliw, która również została pokrzywdzona działaniami firmy (...). Wynika z njejednoznacznie, że początkowo współpraca pomiędzy (...), a (...) układała się bez zarzutu. Firma (...) dostarczała paliwo do maszyn należących do firmy (...), dzierżawionych przez (...). Świadek podkreślił, że dopóki rozliczaniem tankowań zajmował się R. B. wszystko było w porządku. Dopiero gdy funkcję tą przejął A. C., pojawiły się problemy z płatnościami. Co więcej, z zeznań tego świadka również wynika, że A. C. zapewniał go, że wszystkie zaległe zobowiązania wobec firmy (...) zostaną uregulowane – co okazało się nieprawdą.

Podkreślić należy, iż pokrzywdzona zawierając umowę z firmą (...) miała przekonanie, że współpracuje z rzetelnym i sprawdzonym kontrahentem. Firma ta bowiem miała referencje od firmy (...), która poświadczyła ich wcześniejszą współpracę, stwierdzając, iż przebiegała bez zarzutu. Dlatego też nie można przyjąć bezkrytycznie stanowiska

Prokuratora Rejonowego, że pokrzywdzona spółka mogła przewidzieć, iż firma (...) nie wywiąże się z umowy oraz, że jest to okoliczność wpisana w tzw. ryzyko związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Dla porządku wspomnieć tylko należy, iż nabycie w dniu 05.07.2011 r. udziałów przez spółkę (...) S.A. od dotychczasowych (...) spółki (...) było z mocy prawa nieważne. Wobec tego jak wynika z wydruku z Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego, aktualnymi udziałowcami spółki (...) są w dalszym ciągu D. G. – 90% udziałów i A. C. - 10% udziałów (KRS, k. 176-183, postanowienie, k. 184-185).

W ocenie Sądu na wiarę nie zasługują zeznania A. C., które są bardzo lakoniczne i w zasadzie nie zawierają żadnej merytorycznej treści, a jedynie same ogólniki. Mając na uwadze, że A. C. był prokurentem spółki (...) wydaje się nieprawdopodobne, że nie posiada on żadnej wiedzy na temat kondycji finansowej spółki

Wobec tego przed podjęciem decyzji o ewentualnym umorzeniu postępowania Prokurator Rejonowy powinien ustalić co się stało z pieniędzmi, które (...) otrzymało od S. K. S-7 s. c. w P. w okresie od 23.11.2010 r. do końca współpracy oraz jaką kwotę otrzymała wymieniona spółka w ramach tej współpracy.

Co więcej, Prokurator zaniechał ustalenia adresu i przesłuchania w charakterze świadków D. i C. G. na okoliczność sytuacji majątkowej spółki w chwili podjęcia współpracy z S. K. S-7 i spółką (...) sp. z o. o. z siedzibą w R.. W szczególności jakie spółka miała aktywa, jakie zobowiązania oraz jaka była perspektywa realizacji tych zobowiązań. Zeznania tych świadków mogłyby okazać kluczowe dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Ponadto z analizy rachunku bankowego firmy (...) wynika, że w dniu 27.10.2010 r. zrealizowano przelew wychodzący zewnętrzny na rachunek nr (...) Bank (...) S.A. w kwocie 154.068,94 zł, kolejno na to samo konto w dniu 08.11.2010 r. przelano 149.845,65 zł, a w dniu 17.12.2010 r. kwotę 95.641,74 zł (analiza, k. 426). Z uwagi na wysokość przelewanych kwot w ocenie Sądu zasadnym wydaje się ustalenie, kto jest właścicielem wskazanego rachunku bankowego i jakie były tytuły przelewów – tym bardziej, że przelewy te miały miejsce wtedy, gdy spółka (...) zaprzestała regulować należności względem pokrzywdzonej spółki.

Wobec powyższego dopiero przeprowadzenie wskazanych wyżej czynności, w ocenie Sądu pozwoli na wszechstronną analizę wszystkich istotnych okoliczności faktycznych sprawy i rozważenie w oparciu o tak zgromadzony materiał dowodowy istnienia podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, bądź też ponownego wydania postanowienia o umorzeniu śledztwa w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił, jak w sentencji.